

СОВІСТЬ ЧИ ХИМЕРИ

У совісті багато кольорів,
Не розібратись нам у їх відтінках,
Для назв не вистачає навіть слів,
Тому відсутня совість на картинках.

У оці інших бачиться косе́,
В своєму нам не муляє нічого,
У совісті чужій лукаве все,
І тільки власна сповнена святого.

А ось чужу в уяві всі завжди,
Описують у кольорах багатих,
Як вдасться там побачити сліди
Неестетичні □ буде справжнє свято.

Святий із німбом соболев єгор
Всіх криє голосним і благим матом,
Готові всім парасюки в узор
Обличчя кулаком розмалювати.

У совісті по суті лише два
Впереміж кольори □ це біле й чорне,
Як білий є, то совість ще жива,
Він чорного здолає і відгорне.

Якщо по справедливості казати,

Ще зовсім чорна совість не зустрілась,
Й диктатора не варто проклинать,
Бо пам'ятник наполовину білий.

Спотворюють химери совість нам,
Густі наводячи на неї тіні,
У нас в крові панує чорний Хам
І не дає очиститись сумлінню.

Ви чорними не станете самі,
Коли не будете чорнити інших,
А щоб знайшлося світле у пільмі,
Лише себе судити правильніше.

Дата написання вірша: 2020-11-27